

מ"ת 18877/09/16 - פרקליטות מחוז צפון- פלילי נגד ולדימיר ז'טומירסקי, ולדימיר יודין, יקטרינה קופמן

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 18877-09-16 פרקליטות מחוז צפון- פלילי נ' ז'טומירסקי(עציר) ואח'
תיק חיצוני: .

בפני	כב' השופט מורן מרגלית, סגן נשיא
מבקשים	פרקליטות מחוז צפון- פלילי
נגד	
משיבים	1. ולדימיר ז'טומירסקי (עציר) 2. ולדימיר יודין 3. יקטרינה קופמן

החלטה (ביחס למשיבים 2+3)

בפניי בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרורם של המשיבים 2+3, בהתאם לסעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), התשנ"ו- 1996 (להלן: **החוק**).

ההליכים בתיק:

ביום 8.9.16 הוגש כנגד שלושת המשיבים כתב אישום המייחס להם ביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות.

בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה כנגד שלושת המשיבים בקשה למעצרים עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינם.

ביום 18.9.16, לאחר שמיעת טיעוני הצדדים, קבעתי כי בתיק קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיבים 2+3, קמה לה עילת מעצר של מסוכנות ובסופו של יום, לאחר שמיעת הערבים המוצעים, החלטתי לשחרר את המשיבים בתנאים מגבילים הכוללים, בין היתר, מעצר בית מלא, הפקדה במזומן וחתימה על ערבויות.

ביום 13.10.16, במסגרת ערר שהגיש ב"כ המשיב 2 לבית המשפט המחוזי בנצרת כנגד החלטתו של בית משפט זה, החליטה כב' השופטת תמר נסים שי לאשר את הסכמת הצדדים שנוסחה כדלקמן:

"ב"כ הצדדים: מקבלים את המלצת בית המשפט כי הערר יימחק ואף על פי כן לעורר יותר לצאת בכל יום מהבית בנתניה, ברח' דב הוז 9, למשך שעותיים, בין השעות 10:00 עד 12:00, וזאת בלוויית מפקח, בכל עת. מובהר כי כל עוד העורר שוהה בקריית שמונה, נאסר עליו לצאת מפתח הבית".

ביום 6.11.16 הגיש ב"כ המשיב 2 בקשה לעיון חוזר, במסגרתה ביקש להורות על ביטול מעצר הבית בו שוהה המשיב 2.

ביום 7.11.16 הגישה ב"כ המשיבה 3 בקשה לעיון חוזר, במסגרתה ביקשה להורות על צמצום מעצר הבית המלא, כך שיחול אך ורק בין השעות 21:00 ועד 07:00 למחרת.

טיעוני הצדדים:

במסגרת הבקשה וטיעוניו בדיון מיום 20.11.16, ציין ב"כ המשיב 2 כי המדובר במשיב אשר מסוכנותו לציבור נמצאת ברף הנמוך ביותר, עסקינן בכתב אישום האוחז למעלה מ-100 עדי תביעה וכי הצפי להימשכות המשפט הינו לפחות עד סוף שנת 2017.

ב"כ המשיב 2 ציין, כי משפחתו של המשיב 2 הגיעה לפת לחם בעקבות הסתבכותו בתיק הנוכחי ועל כן, יש לאפשר לו לצאת לעבודה על מנת לשקם את התא המשפחתי.

ב"כ המשיב 2 הוסיף, כי כל עדי התביעה מתגוררים בצפון הארץ ולכן אין כל מניעה שהמשיב 2 יצא לעבודה באיזור נתניה והמרכז.

במסגרת הבקשה וטיעוניה בדיון מיום 20.11.16, ציינה ב"כ המשיבה 3 כי המדובר במשיבה אשר מכבדת את תנאי השחרור שנקבעו בעניינה מאז שוחררה ביום 18.9.16, חלקה בפרשה פחות מחלקם של האחרים וכי לא נשקפת מצידה מסוכנות לציבור ואף לא קיים חשש לשיבוש הליכי משפט.

ב"כ המשיבה 3 הפנתה לכך כי המדובר במשיבה נורמטיבית וכי הימצאותה כיום במעצר בית מקשה על התנהלות משפחתה, מקשה על כלכלת הבית, בהעדר עבודה, ואף משפיעה לרעה על מצבה הנפשי והפיזי (הוגש מסמך רפואי).

דיון והכרעה:

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, עיינתי בכתב האישום, בקשת המעצר וכן בהחלטותיו הקודמות של בית משפט זה וכן של בית המשפט המחוזי, הגעתי למסקנה כי לא נתקיימו התנאים המאפשרים קיומו של עיון חוזר בתנאי שחרורם של המשיבים.

יחד עם זאת, לאור המצוקה הרבה בה שוהים המשיבים, מצאתי להקל במעט בתנאי שחרורם, הכל כפי שיפורט להלן:

סעיף 52(א) לחוק קובע כדלקמן:

"עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

כאמור, החלטת השחרור בעניינם של שני המשיבים ניתנה אך ביום 18.9.16, היינו, לפני כחודשיים ימים בלבד ולא מצאתי כי עסקינן בחלופ "זמן ניכר" כלל וכלל.

זאת ועוד, בקשותיהם של ב"כ המשיבים הוגשו כחודש וחצי ימים בלבד לאחר מתן ההחלטה המקורית, היינו, בתאריכים 6.11.16 (ביחס למשיב 2) וכן 7.11.16 (ביחס למשיבה 3) ולא לכך התכוון המחוקק במסגרת סעיף 52(א) הנ"ל.

ודוק, בקשתו של ב"כ המשיב 2 אף הוגשה בחיפזון מובהק, זאת מאחר שרק ביום 13.10.16 דחה בית המשפט המחוזי בנצרת ערר שהגיש בעניין תנאי שחרורו של המשיב, תוך שאף ניתנה למשיב הקלה מסוימת בתנאים המגבילים.

אשר על כן, לא חלף לו זמן ניכר מאז החלטת השחרור בעניינם של שני המשיבים ואף אוסיף, כי לא מצאתי שהשתנו להן הנסיבות או שנתגלו עובדות חדשות מאז אותה החלטה.

בעניין זה מצאתי להפנות לבש"פ 3645/13 **נעימה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים) בו התייחס כב' השופט א' רובינשטיין, תוך שהפנה לבש"פ 4152/91 וגנר נ' מדינת ישראל מפי כב' השופט ד' לוי, לסוגיית בקשות ההגנה לעיון חוזר בנימוק של חלופ "זמן ניכר", כדלקמן:

"תופעה שהיא חוזרת בבתי המשפט, וגם בבית משפט זה היא שנאשם שנעצר, או שמבקשים את מעצרו, שוטח תחינתו בבית המשפט ומבקש לשחררו, ומציע כי תנועותיו תוגבלנה בכל שעות היממה; בית המשפט נענה לו ולא חולפים ימים רבים ובאה בקשה לשנות את התנאי הזה, כי הוא מכביד (במקרה דנן כי הוא מפריע למבקש לעבוד בעבודה שהוצעה לו). הענות חיובית לפניות כאלה תתפרש בעיני הציבור, נאשמים וסניגוריהם כי הנה נפתחה דרך להשתחרר מהמעצר וגם ממה שנקרא 'מעצר בית' בשלבים. הנאשם המציע את המגבלות שהושתו עליו חייב להיות נאמן להצעתו. רק נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן המלמדות על שינוי מהותי במצב יצדיקו עיון חוזר ושינוי התנאי".

למעלה מן הצורך מצאתי להדגיש לגופו של עניין, כי כתב האישום התלוי ועומד כיום כנגד המשיבים הינו חמור ביותר וכולל מעשי מרמה בהיקפים גדולים, תוך קשירת קשר בין מספר מעורבים ותוך פגיעה כלכלית ממשית באזרחים תמימים.

בנסיבות אלה, לא השתכנעתי לעת הזו כי פחתה מסוכנותם של המשיבים לשלום הציבור, בטח לא ברמה המצדיקה היעדרות לבקשתם לביטול, או לצמצום משמעותי, של תנאי מעצר הבית.

זאת ועוד, במסגרת הבקשות ובמהלך הדיון בבית המשפט, לא הוצעה כל חלופת מעצר הכוללת יציאה לעבודה מסודרת וברורה אשר ניתן לשקלה ברצינות.

אשר על כן, הנני דוחה את הבקשה לעיון חוזר.

יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מהמצוקה הכלכלית והאישית בה מצויים כיום המשיבים, על כן, באיזון הנכון ובזיקה להסכמה אליה הגיעו הצדדים במסגרת עררו של המשיב 2 שצוין לעיל, מצאתי לאפשר לשני המשיבים "חלון התאוררות" בין השעות 08:00 ועד 12:00, בין היתר, לצורך חיפוש עבודה.

מובהר כי על המשיבים להיות כל העת, גם בעת יציאה מן הבית, מלווים על-ידי אחד המפקחים שאושרו בתיק.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, י"ט חשוון תשע"ז, 20 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.